

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

září 2022

Slavnost svatého Augustina ve farnosti u svatého Augustina

Nový pan farář byl na jarmarku uvítán veselou písní s doprovodem harmoniky.

foto: Vít Horník

Rok 2022 je zkrátka jiný. Mimo jiné proto, že svátek sv. Augustina připadl příhodně na neděli. Nebo proto, že letošní škatule s faráři v Brněnské diecézi se týkaly i naší farnosti, a nebo prostě proto, že na letošním jarmarku po mši v devět hodin, přišlo. Ale jedno po druhém – na svátečních mších se nám představil nový farář Petr Vrbacký (více o něm na straně 3 nebo na internetu). Naznačil, že sport není nutně právě jeho cesta ke zdraví, ovšem mši v devět hodin zahájil přesně, a i přes kadidlo zakončil slavnostní mši v čase 1:10:23. Na pomoc mu byl perfektně sehraný chrámový sbor pod vedením pana Kyncla, který uvedl příjemně diverzifikovaný výběr skladeb. Reportérům pak otec Petr prozradil svůj záměr tento čas dokonce ještě vylepšit. Zdroje dobře obeznámené se situací ocenily především kázání, ve kterém připomněl důležitost uznání vlastní hříšnosti, než začneme sloužit Pánu Ježí-

ši, a příklad, který nám dal svatý Augustin. Na správnou cestu nás ostatně uvedl už otec Martin Holík v úvodním slovu: „...jsme farnost tisíce hříšníků...“

Po mši farníci uvítali otce Petra osobněji s harmonikou a veselou písní na rtech (i přesto, že víno se sotva začalo rozlévat) a předestřeli na jarmark komfortní atmosféru. Pestrou nabídku zprostředkovaly šikovné ruce laskavých farníků, kteří darovali na prodejní stánky rozličné zboží od jedovatých rostlin po pletená zvířátka a stylové kabely. Naším reportérům byl ohlášeno podpulťový prodej Augustinských koláčů, ale bližší šetření redakce důkazy nenašlo. Na akci spolupracovaly také skautky dívčího oddílu Aves, nejen u nichž se farníci zásobili perníčky, bezovým sirupem nebo třeba linečkým. Mockerát děkujeme všem, kteří zapojili! Těšíme se na setkání i příští rok.

Filip Šebek

Slovo úvodem

Šťastní milosrdní a předvídaví

S radostí vítáme do naší farnosti otce Petra Vrbackého. Než odešel do kněžského semináře v Olomouci, po různých kratších působeních zakotvil na dlouhých šestnáct let v prémiové farnosti u svatého Tomáše. Ale my od Svatého Augustina také nejsme žádná ořezávátka, vidíte? Jak řekl sám otec Petr při „první“ mši svaté: „Vzájemně se chceme povzbuzovat k životu v Boží radosti.“

Jistěže si nemyslíme, že my farníci budeme svatí se svatým farářem a mizerové s farářem méně dobrým. Záleží na něm, jistě, ale na každém z nás záleží jen o kapánek míň. A to je krásné. Vidím v našem milém svatoaugustinském kostele a kolem něj spoustu dobrých lidí, odborníků, amatérů, nadšenců i tahounů. Jsem přesvědčen, že máme na to i nadále obvykle a neokázale ukazovat, že jsme dobrá adresa. Třeba pro ty tisíce mladých v okolních školách a kolejích.

Otče Petře, neboj, během vedení farnosti Tvými předchůdci nebylo zraněno ani usmrceno žádné zvíře. Nataž člověk.

Nyní vážněji: Jsou před námi nesnadné měsíce. Někteří přítomní v kostele nebudou mít dost peněz na energie, na léky a možná ani na jídlo; mnozí seniři se budou v situaci obtížně orientovat. Bezdomovci budou ještě bezdomovější. Povládne nejistota. V takové situaci je dobré promyšlet předem, jak nenápadně pomáhat těm, kdo se stydí požádat; rozhodovat se dobře, kdy půjčit, kdy darovat. Radit se, konzultovat.

Jsou před námi dobré měsíce: Podíváme se, co by se dalo dělat se zahradou, jak usnadnit provoz farní kavárny i na ní, jak třeba pořídit fotovoltaiku...

K tomu všemu vám vyprošuji také mnoho trpělivosti. Jak se modlil jeden farník na klekátku před křížem: „Pane Bože, dej mi prosím trpělivost, ale dej mi ji hned teď!“

A nezapomínejme, milí, že radost z Hospodina je naší silou!

Srdečně

o. Martin Holík

Stalo se

V neděli 21. srpna jsme se rozloučili s o. Josefem Novotným.

~

Na svátek sv. Augustina (28. 8.) jsme uvítali u nás ve farnosti o. Petra Vrbacského. Tentýž den proběhl tradiční jarmark. Výtěžek byl věnován bosým karmelitkám na stavbu kláštera v Drastech.

~

Na faře v Čučicích se koncem prázdnin uskutečnil farní tábor pro mládež od 12 let.

Svátost křtu přijali:

- 3. 7. Noe Jakobsen
- 18. 7. Marek Augustin Petrov
- 24. 7. Kateřina Eva Bočková
- 31. 7. Jolana Martinek
- 7. 8. Matej Mazúr
- 7. 8. Stella Ondrůj
- 7. 8. Barbora Hubená
- 12. 8. Max Roberto Zuzák
- 13. 8. Justýna Pilerová
- 14. 8. Jáchym Hrdina
- 26. 8. Milada Šedivcová

Svátost manželství přijali:

- 23. 7. Miriama Horníková
a Ján Masarik
- 13. 8. Bohdana Pavlatová
a Vojtěch Ondra
- 20. 8. Kateřina Brázdová
a Štěpán Radek
- 27. 8. Markéta Zuziaková
a Václav Lipovský

Zesnuli:

- 2. 7. Miloslava Mikulíková
- 29. 7. Pavel Vraný
- 12. 8. Libor Šmahel
- 30. 8. Karel Klička

Zaznělo v kázání

Jenom tělo není k žití. (I když si to mnozí myslí.) K oživení potřebuje Ducha Božího.

o. Josef Novotný

Nejdůležitějším předpokladem radostného života je vděčnost.

o. Josef Novotný

Ptejme se: „Jak mám, Pane, změnit sám sebe?“

o. Petr Vrbacský

Diverzní akce „Výzdoba“

V naprostém utajení a za přísných bezpečnostních opatření proběhla diverzní akce s kódovým označením „Výzdoba“. Myšlenka se zrodila (jak jinak) v kavárně USA. Tam také bylo rozhodnuto, že akce bude mít dvě části – veřejnou a tajnou. Veřejná proběhla poslední červnovou nedělí a spočívala v předání prázdného fotoalba zájmovému objektu oJN, aniž by obdarovaný tušil, že je prázdné. Na albu byl nápis „JSME STÁLE A VŠUDE S TEBOU (FUSA)“ a předání provázelo důležitý pokyn „Rozbalit až na novém působišti!“

V té době již analytický tým pod vedením agenta JH měl předchystanou i tajnou část akce (vč. zajištění tzv. „krtka“ na místě samém), jejíž realizace byla předběžně naplánována na druhou polovinu srpna. Potřebný materiál průběžně shromažďovali agenti VH a JŠ. Datum diverzní akce bylo postupně upřesňováno a podle vývoje situace bylo i operativně měněno. Za vydatné pomoci agentky AK bylo nakonec za den „D“ zvoleno pondělí 22. 8. 2022, neboť bylo i z dalších zdrojů ověřeno, že tou dobou nebude na místě nikdo nepovolaný,

tj. zejména objekt oJN ani jeho předchůdce oPV.

Sedmičlenný mezinárodní (česko-italský) tým elitních agentů vyrazil v pondělí ráno z Brna a cílového bodu „K“ v Olomouci dosáhl přesně v 9:57. Nejprve byly zajištěny vstupní bytové dveře, a to pomocí nápisu „JSME STÁLE A VŠUDE S TEBOU (FUSA)“. Během necelé půlhodiny pak bylo v bytě nového spirituála konviktu rozmístěno přesně 300 fotek na všechna možná i nemožná místa, to vše završeno vzkazem z lepených písmen (aby objekt nemohl detekovat rukopis), a v 10:26 mohl tým operativců ve složení JHPFDH+L prohlásit diverzní akci za úspěšně dokončenou: „Mission completed!“

Děkujeme všem tajným spolupracovníkům, které zde z bezpečnostních důvodů nemůžeme jmenovat, za jejich pomoc, podporu a hlavně mlčenlivost!

Okénko do minulosti

Od pražského jara po sametovou revoluci

Milí farníci, budeme pokračovat v předešlém článku o duchovní správě farnosti a životě věřících, nyní v letech 1968–1974.

K velkému oživení života ve společnosti v době tzv. pražského jara došlo i v církvi a náboženském životě. Do diecéze se vrátili internovaní biskupové, obnoveny byly poutě, lidové misie. Na Velehradě vzniklo Dílo koncilové obnovy, u jehož zrodu stáli např. P. Oto Mádr, P. Josef Zvěřina, Václav Vaško.

P. Josef Vítek (1968–1974) se ujal duchovní správy v lednu roku 1968. Do farnosti přišel v době, kdy pastorační činnost nebyla nikým omezována. Velké množství dětí se hlásilo do náboženství, do kostela chodili a dávali pokřtít děti i ti, kteří dřív do kostela nechodili. Farníci se zúčastnili velkolepého přivítání

brněnského biskupa Karla Skoupého při jeho návratu z internace. Další velkou událostí byla v roce 1971 primice P. Zdeňka Chylíka, o rok později P. MUDr. Oty Opálky. Od září roku 1968 došlo k významné změně v liturgickém slavení, v Brněnské diecézi bylo povoleno užívání mešního kánonu v české řeči. Svatý Augustin patřil v Brně mezi první, kdo jej začal používat. Liturgii obohatily také rytmické zpěvy mladých, k důstojnému slavení přispělo i pět mužů choralistů. Pod hlavičkou nově vzniklé místní organizace ČSL poutní zájezdy organizoval pan Josef Šumbera.

P. Josef Vítek se hodně věnoval mládeži. Jezděl s nimi do hor, hrával s nimi volejbal, pořádal společné akce. Zřejmě pro jeho velkou oblibu u nich byl v roce 1974 přeložen do jiné farnosti.

*(Srov. Svatý Augustin..., str. 138–142)
s. Stanislava*

„Víra je především o vnitřním vztahu s Bohem“

rozhovor s P. Petrem Vrbackým

Po 9 letech služby spirituála v olomouckém Teologickém konviktu, 16 letech působení v brněnské farnosti u sv. Tomáše a před tím také ve Slavkově u Brna, na Pálavě či v Bystřici nad Pernštejnem P. Petr Vrbacký zakotvil u nás, u Sv. Augustina na nám. Míru. S 58letým královopolským rodákem, autorem téměř desítky knih, jsme hovořili těsně před stěhováním.

Otče Petře, prozrad'te nám, když jste před Vánoci u nás měl duchovní obnovu, věděl jste už tehdy, že půjdete k nám?

Ne, tehdy jsem to ještě nevěděl. Když jsem nastupoval jako spirituál do konviktu, varoval mě můj předchůdce, ať plánuji svůj odchod – sám tam totiž byl jedenáct let a nebylo pro něj jednoduché najít si nástupce. Už před dvěma lety jsem cítil, že se ta doba blíží a samotného mě napadlo, že by mě mohl vystřídat Josef, ale o tom, že budu odcházet a že mě opravdu bude střídat Josef, jsem se dozvěděl až letos v únoru.

Vybíral jste si, do jaké farnosti chcete jít?

Nevěděl jsem, kam budu poslán. Vlastně to, že jsme si s Josefem navzájem předchůdce i nástupce, není vůbec obvyklé. Překvapilo mne to a cítím obrovský respekt.

Připravoval jste se nějak na své působení u nás?

Čtu zpravodaj a také farní kroniku, mluvil jsem s několika farníky. Jsem si vědom, že jsem posledních devět let, od kdy jsem odešel od Sv. Tomáše do Olomouce, nebyl v pastoraci. Nevím, co všechno se za tu dobu změnilo, určitě toho bylo hodně, např. v administrativě. Také mám mírné obavy z kazatelný – kázat na takto vyvýšeném místě nejsem zvyklý.

Máte už s námi (Sv. Augustinem) nějaké plány?

Netroufám si nic plánovat než se rozhlížet, vše poznávat a seznamovat se s tím, jak to tu funguje. Rád bych převzal vše, na co budu stačit. Třeba roaráty u nás tehdy nebyly, pokud to jen trochu půjde, rád bych navázal. Snad jen na výuku náboženství se už necítím. Byla by škoda děti odradit. A pro mne by asi bylo hodně náročné s tím v téměř šedesáti letech

začínat. U Sv. Tomáše měli náboženství na starosti kaplani a katechetky.

Je něco, na co se těšíte?

Na kontakt s lidmi. Přece jen seminář je hodně uzavřené prostředí, komunita, ve které se všichni znají. Tady to bude určitě pestřejší. A vlastně se těším i na volný den ve farnosti. V konviktu se vstává poměrně brzy, tj. v šest, před začátkem vyučování na fakultě se musí stihnout breviář, rozjímání, mše svatá i snídaně. Program je až do večera, v 21 hodin se modlí večerní modlitby. Spirituál by tam měl být pořád. Pokud nebyly prázdniny, neexistoval volný den.

Co byste v těchto volných dnech rád dělal?

Rád chodím na procházky do přírody – nepředstavujte si to jako nějaké sportovní výkony. Na sport nejsem šikovný. Rád se ale procházím v lese. Také mám rád architekturu, obzvláště funkcionalismus. Takto jsem jednou vzal bohovce s sebou, když jsem se jel podívat na Roškotovo divadlo v Ústí nad Orlicí – popravdě moc nechápali, proč jsme si tam kvůli tomu zajížděli 100 kilometrů.

Je něco, co Vám asi bude chybět?

V konviktu jsem byl velice blízko tomu, když mladí muži bojují o své povolání. Do konviktu musí až na výjimky každý, kdo se chce stát knězem – čtvrtina až třetina kluků během tohoto roku zjistí, že „tudy jejich cesta nevede“. Na kněze je vysvěcena tak polovina těch, co na začátku do konviktu nastoupili. Každý z nich si to povolání musí vybojovat – s okolím, rodinou i sám v sobě. Bylo úžasné být součástí toho jemného mechanismu, kterým si Duch svatý věci řídí.

Jaké poznání si z působení v Teologickém konviktu odnášíte? A k nám přinášíte?

Není důležité, jak co navenek vypadá. Nejdůležitější je vnitřní pravdivost a hloubka. Je skvělé, když se toho hodně organizuje, existují sociální a charitativní

P. Petr Vrbacký při mši 28. 8.

foto: Vít Horník

aktivitu, ale víra je především o vnitřním vztahu s Bohem.

Vždy v červnu a září se u nás hraje fotbal otců proti synům. Budete také hrát?

Rád se přijdu podívat, ale ke hře se nepřidám.

A komu budete fandit?

Pokud možno oběma. Nebo těm, kteří zrovna budou vyhrávat (smích).

Míváme také farní plesy. Tančíte?

Zásadně ne. Vždy jsem je zahajoval jiným způsobem.

Jste aktivní na sociálních sítích?

Ne, mám jen e-mail. Když jsem působil u Tomáška, měli tam fórum „Mokrá čtvrt“ – prý tam spolu komunikovali o dění ve farnosti, ale i o nedělních kázáních. Na toto fórum jsem po celou dobu neměl přístup, a když jsem o něj pak žádal, bylo mi řečeno, že mi jej radši neuumožní.

Slyšeli jsme, že se k nám chystá přejít několik farníků od Tomáška. Víte o někom takovém? Těšíte se na ně?

O nikom takovém nevím. Ale asi bych rád napověděl, že mají svou farnost, své kněze.

Pokud by Vás někdo z farníků pozval na oběd, co Vám chutná?

Za pozvání budu rád. Jím všechno kromě nudlů s mákem.

Za rozhovor děkují a požehnané působení ve svatoaugustině farnosti přejí

Gabriela Klašková
a Jaroslava Otradovcová

Farní diář

11. 9. Fotbal ministranti vs. otcové
 25. 9. Pobožnost u kříže
 28. 9. Slavnost sv. Václava

Modlitba z poselství papeže Františka ke 108. světovému dni migrantů a uprchlíků 25. září 2022

Pane, učiň nás nositeli naděje, aby tam, kde je tma, zazářilo tvé světlo, a tam, kde je rezignace, ať se znovu zrodí důvěra v budoucnost.

Pane, učiň nás nástroji své spravedlnosti, aby tam, kde je vyloučení, vzkvétalo bratrství, a tam, kde je nenasytnost, se rozmáhalo sdílení.

Pane, učiň nás tvůrci svého království spolu s migranty, uprchlíky a všemi obyvateli periferií.

Pane, dej, ať se naučíme poznávat, jak je krásné žít spolu jako bratři a sestry. Amen.

♪ HLEDÁME ZPĚVAČKY A ZPĚVÁKY ♪

Baví tě zpívat?
 Chceš poznat nové kamarády?

SBOREČEK A SBOR ŠKOLNÍCH DĚTÍ ZAČÍNÁJÍ 18. ZÁŘÍ PO 9. MŠI SVATÉ

Sboreček je určen pro děti od 3 let do 2. třídy ZŠ

- vede ho Antonie Račanská

Sbor školních dětí je pro všechny děti od 2. třídy ZŠ

- vedou ho Marie Vichrová a Anna Homíková

PŘÍDEJ SE K NÁM, TĚŠÍME SE NA TEBE ☺

Exodus90 pro ženy

Chystá se postní výzva pro ženy Exodus90, která bude probíhat 24. 9.–24. 12. 2022. Registrace je možná do 19. 9. na e-mail: veronika.smyslova@meetingbrno.cz.

První setkání proběhne 23. 9. na faře. Cílem je duchovní obnova, podpora zdraví a prohloubení ženského společenství v naší farnosti. Budeme se na vás těšit.

Spolčo neboli společenství

V závěrech farních synodních skupinek často zaznívala touha po tom se pravidelně setkávat, mít nějakou skupinu lidí, se kterými můžeme prožívat a prohlubovat svoji víru.

Já sám jsem byl v průběhu svého života součástí několika malých společenství a vím, že pro můj duchovní i lidský rozvoj byla velmi důležitá (obzvláště v období dospívání a vysokoškolských studií).

Co je to vlastně společenství, zkráceně spolčo? Jedná se o skupinku lidí, kteří se pravidelně scházejí, aby se spolu modlili, sdíleli, diskutovali, vzdělávali, obohacovali apod.

Společenství mohou být jednak otevřená, to znamená, že se jich může účastnit kdokoli, anebo uzavřená, kdy se scházejí titíž lidé a další přibírají se souhlasem ostatních.

Výhodou uzavřeného společenství je, že lidé mohou být otevřenější a osobnější, protože se (díky pravidelnému setkávání) mezi sebou lépe znají a vědí, že si mohou důvěřovat. Otevřená spo-

lečenství mohou mít libovolný počet členů, zatímco u uzavřených je ideální počet kolem 8 členů, ale nanejvýš 12.

Členy společenství mohou tvořit mládežníci, rodiny, ženy, muži, senioři...

Co se týče programu, záleží, na čem se dané společenství dohodne. Součástí by měla být společná modlitba. Dále si může připravit někdo nějaké téma nebo se přečte evangelium z následující neděle či jiný biblický text a pak se sdílí, co nás oslovilo. Případně se postupně čtou úryvky z nějaké knihy a pak se nad tím diskutuje.

Pro mě bylo velmi důležité, když jsme si postupně sdělovali, co jsme za uplynulý týden zažili, co nám udělalo radost či naopak zklamalo, kde jsme vnímali Boží působení apod.

A neměli bychom zapomenout, že jídlo sblízuje! Proto je dobré, když je součástí setkání i nějaké občerstvení (stačí buchta, chipsy, oříšky...).

Je také vhodné, aby společenství nějakým způsobem fungovalo i navenek – aby si neleželo jen samo pro sebe,

ale skrze to, co členové vzájemným setkáváním načerpali, pomáhali a sloužili i druhým.

Podrobnější informace najdete zde: www.pastorace.cz/tematicke-texty/mala-spolecenstvi-p-ales-opatrnny.

Jak vytvořit nové společenství? Nejlepší je se za to nejprve modlit a pak se zeptat pár lidí, které znáte, zda by se chtěli pravidelně scházet. Pokud vás nebude dost, můžete zkusit oslovit další zájemce přes farní facebookovou skupinu nebo poprosit p. faráře, aby to nabídl v ohláškách.

Jak říká A. Opatrný: „Většinou bývá lepší, když společenství vznikají bez závislosti na knězi (to neznamená bez vztahu ke knězi).“

Co se týče místa scházení, tak je možné se domluvit s o. Petrem a na faře se jistě nějaké místo najde. Nebo se dá scházet po rodinách.

Moc bych vám přál, abyste každý našel společenství, kde se budete cítit dobře a kde porostete ve víře.

o. Josef Novotný